

stałe terytorjum zniesionej gminy włącza się w całości do gminy Płotnica w tymże powiecie.

§ 37. Należące do gminy Płotnica w powiecie stolińskim miejscowości — wsie: Dubieniec, Dubieniecki Bór, Jastrzębł i Mogilno włącza się do gminy wiejskiej Stolin zaś wsie: Orty Małe i Orty Wielkie włącza się do gminy Chorsk w tymże powiecie.

§ 38. Gminę wiejską Terebieżów w powiecie stolińskim znosi się. Należące do zniesionej gminy miejscowości — wsie: Buchlicze, Budymle, Glinka, Olmany, Przebrody, Smorodzk, Woronie, Terebieżów, kolonie: Olmańskie Koszary i Mogilno włącza się do gminy wiejskiej Stolin zaś pozostałe terytorjum włącza się do gminy Wysock w tymże powiecie.

§ 39. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

453.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 marca 1928 r.

w sprawie wojewódzkich i powiatowych organów kolegjalnych administracji ogólnej.

Na podstawie art. 63 i 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam co następuje:

§ 1. Wybory członków rady wojewódzkiej i wydziału wojewódzkiego zarządza wojewoda.

§ 2. Wybory członków rady wojewódzkiej są tajne, wybory członków wydziału wojewódzkiego są tajne i stosunkowe.

§ 3. Każdy sejmik powiatowy i każda rada miejska miasta wydzielonego z powiatowego związku komunalnego wybierają po jednym członku rady wojewódzkiej. Wyboru dokonywa się na posiedzeniu wyborczym; w zaproszeniach na to posiedzenie należy wskazać wyraźnie cel zebrania. Do ważności wyboru wymaga się obecności przynajmniej takiej liczby członków sejmiku (rady miejskiej), jaka jest przepisana dla powzięcia ważnych uchwał w sprawach samorządu terytorjalnego, niewymagających kwalifikowanej większości.

§ 4. Wybory członków rady wojewódzkiej przeprowadzają komisje wyborcze. Komisja wyborcza składa się:

- a) w powiecie z przewodniczącego sejmiku powiatowego i dwóch członków sejmiku, wybranych przez sejmik;
- b) w mieście, wydzielonym z powiatowego związku komunalnego pod względem admi-

nistracji samorządowej, z przewodniczącego rady miejskiej i dwóch radnych, wybranych przez radę.

§ 5. Głosować można tylko na kandydatów, zgłoszonych przed rozpoczęciem głosowania. Zgłoszenia może dokonać każdy członek kolegium wyborczego.

Głosowanie odbywa się zapomocą karty do głosowania, na której głosujący wypisuje imię i nazwisko kandydata.

Nieważne są:

- a) karty do głosowania puste, nieczytelne, lub nie wskazujące niewątpliwie kandydata;
- b) karty do głosowania zawierające zastrzeżenia;
- c) karty do głosowania z nazwiskami kandydatów, którzy nie posiadają prawa wybieralności, tudzież z nazwiskami osób, które nie zostały zgłoszone jako kandydaci do rady wojewódzkiej.

Jeżeli karta do głosowania zawiera więcej imion i nazwisk, aniżeli jedno, uwzględnia się tylko imię i nazwisko umieszczone na pierwszym miejscu.

§ 6. Głosowanie odbywa się w ten sposób, że wyborca wywołany przez przewodniczącego komisji wyborczej, w obecności komisji wyborczej, wrzuca kartę do głosowania do urny wyborczej.

Wyborcy przybyli w toku głosowania już po odczytaniu ich nazwisk, ale jeszcze przed zamknięciem głosowania, mogą oddać karty do głosowania na końcu po wszystkich innych.

§ 7. Po skończonem głosowaniu przewodniczący komisji wyborczej uznaje wybory za zamknięte, poczem komisja wyborcza przystępuje bezzwłocznie do obliczenia głosów.

Komisja wyborcza decyduje zwyczajną większością głosów o ważności kart do głosowania.

§ 8. Wybrany zostaje ten kandydat, który otrzymał więcej niż połowę ważnie oddanych głosów. Jeżeli w pierwszym głosowaniu żaden z kandydatów nie otrzymał takiej liczby głosów, następuje ściślejszy wybór między dwoma kandydatami, którzy otrzymali najwięcej głosów, przyczem głosy padłe w tem drugim głosowaniu na innych kandydatów uznaje się za nieważne. W razie równości głosów ważnych przy wyborze ściślejszym rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Jeżeli zgłoszono tylko jedną kandydaturę — głosowanie nie odbywa się, a za wybranego uważa się zgłoszonego kandydata.

Wynik wyborów ogłasza przewodniczący na tem samym posiedzeniu wyborczym.

§ 9. Wybór osoby, nieposiadającej warunków obieralności, jest co do tej osoby nieważny.

Wyborów uzupełniających (art. 43 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.) dokonywa się w ten sam sposób, jak wyborów głównych.

§ 10. Z przebiegu wyboru członków rady wojewódzkiej sporządzić należy protokół, który powi-

nien zawierać także stwierdzenie wyniku głosowania. Protokół podpisuje przewodniczący i członkowie komisji wyborczej.

Protokół wraz z kartami głosowania należy bezzwłocznie przesłać wojewodzie.

§ 11. Każdy wyborca ma prawo, w ciągu 7 dni po dniu ogłoszenia wyniku wyborów, wnieść do wojewody za pośrednictwem przewodniczącego komisji wyborczej należycie umotywowany protest z żądaniem unieważnienia wyboru.

Wojewoda uznaje za nieważny wybór danej osoby lub orzeka nieważność całego aktu wyborczego w następujących wypadkach:

1) jeżeli pogwałcono przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej;

2) jeżeli wyboru dokonano bez przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia, a uchybienia popełnione mogły wpłynąć na wynik wyborów;

3) jeżeli, w związku z wyborami, dopuszczono się przekupstw, wymuszeń, fałszu lub jakichkolwiek podejść w rozmiarach, zdolnych zmienić wynik wyborów.

Decyzja wojewody jest ostateczna.

§ 12. Wybory członków wydziału wojewódzkiego przeprowadza komisja wyborcza, złożona z przewodniczącego rady wojewódzkiej i dwóch członków rady wojewódzkiej, wybranych przez radę. Przepisy zdania drugiego i trzeciego § 3 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 13. Rada wojewódzka wybiera trzech członków wydziału wojewódzkiego.

Przepisy o sposobie wybierania członków rad wojewódzkich (§§ 5 — 7, § 8 ust. 3, §§ 9, 10 i 11 rozporządzenia niniejszego), mają odpowiednie zastosowanie przy wyborze członków wydziału wojewódzkiego i ich zastępców z następującymi zmianami:

1) wybory członków wydziału i wybory zastępców członków odbywają się oddzielnie;

2) każdy wyborca ma prawo oddać jedną kartę wyborczą zawierającą imiona i nazwiska dwóch kandydatów; na wypadek, gdyby karta do głosowania zawierała więcej nazwisk niż dwa, to przy obliczaniu głosów uwzględnia się nazwiska tylko w powyższej liczbie i w tej kolejności, w jakiej poczynając od pierwszego nazwiska, zostały na karcie wyborczej wypisane;

3) protokół oraz karty wyborcze (§ 10) przesyła wojewoda Ministrowi Spraw Wewnętrznych;

4) protesty wyborcze rozstrzyga ostatecznie Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 14. Za wybranych uznaje się trzech kandydatów, którzy w kolejnym porządku otrzymali największą liczbę głosów. W razie równości głosów, rozstrzyga los między tymi kandydatami, którzy uzyskali równą liczbę głosów.

§ 15. W razie zgłoszenia tylko tylu kandydatów na członków wydziału wojewódzkiego lub na zastępców, ile osób jest do wybrania, głosowanie się

nie odbywa, a za wybranych uważa się wszystkich zgłoszonych kandydatów.

§ 16. Członków izb wojewódzkich i ich zastępców (art. 98 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej), wyznacza się drogą losowania, którego dokonuje przewodniczący wydziału wojewódzkiego, na posiedzeniu wydziału.

§ 17. Organa kolegjalne, powołane do współdziałania z władzami administracji ogólnej, spełniają swoje funkcje według przepisów regulujących ich tok czynności, a mianowicie postanowień art. 44, 46, 52, 53, 58, 62 i 63 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, oraz poniżej podanych postanowień rozporządzenia niniejszego.

§ 18. Rada wojewódzka zbiera się na zaproszenie przewodniczącego rady, który też oznacza terminy posiedzeń rady wojewódzkiej.

§ 19. Przedmiotem obrad rady wojewódzkiej są sprawy, objęte porządkiem dziennym.

Porządek dzienny powinien być zakomunikowany członkom rady wojewódzkiej najpóźniej na 14 dni przed terminem posiedzenia.

Zamieszczenie w porządku dziennym spraw o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, z wyraźnym zaznaczeniem, że są to sprawy, w których rada wojewódzka współdziała z głosem stanowczym, uważa się za wezwanie do powzięcia ostatecznej uchwały w myśl § 47 ust. 2 cytowanego rozporządzenia.

Wnioski członków rady powinny być sformułowane na piśmie i zgłoszone przewodniczącemu rady najpóźniej na 7 dni przed posiedzeniem rady wojewódzkiej.

Sprawy nagłe może przewodniczący wprowadzić pod obrady rady wojewódzkiej z pominięciem powyższego terminu.

§ 20. Referentem sprawy, wniesionej na porządek dzienny z urzędu, jest wojewoda lub wyznaczony przez niego urzędnik, albo też wyznaczony przez wojewodę — za jego zgodą — członek rady.

Referentem wniosku, wniesionego z pośród członków rady, jest wnioskodawca.

§ 21. Przewodniczący rady wojewódzkiej otwiera i zamyka posiedzenia zebrania rady wojewódzkiej, udziela głosu członkom rady wojewódzkiej i osobom mającym prawo brać udział na posiedzeniach rady wojewódzkiej, kieruje biegiem obrad i przeprowadza głosowanie nad zgłoszonymi wnioskami.

§ 22. Z każdego posiedzenia rady wojewódzkiej ma być sporządzony protokół z podaniem nazwisk obecnych członków i referentów, porządku obrad i dosłownej treści uchwał.

§ 23. Przewodniczącym specjalnych komisji rady wojewódzkiej jest przewodniczący rady, lub wyznaczony przezeń zastępca.

§ 24. Przepisy o obradowaniu rady wojewódzkiej mają analogiczne zastosowanie do sposobu obradowania i załatwiania spraw przez wydział wojewódzki (izbę wojewódzką) z tą różnicą, że porządek dzienny winien być doręczony członkom wydziału (izby) najpóźniej na 3 dni przed posiedzeniem, wnioski zaś członków wydziału względnie izby (§ 19 ust. 4) mają być złożone przewodniczącemu najpóźniej na 24 godzin przed terminem posiedzenia.

§ 25. Powiatowe organa kolegialne (kolegia miejskie), tudzież sejmiki wojewódzkie w województwach poznańskim i pomorskim, ilekroć działają zamiast rad wojewódzkich (art. 92 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.), stosują przy sposobie obradowania i podejmowania uchwał odnośnie przepisy o sposobie załatwiania spraw własnego zakresu działania samorządu terytorjalnego ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

454.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 28 marca 1928 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych.

Na podstawie art. 3 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lutego 1928 r. zmieniającego ustawę o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 207), ogłaszam tekst ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 682) w brzmieniu obecnie obowiązującym z uwzględnieniem zmian, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 207).

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Załącznik do rozp. Min.
Robót Publ. z dn. 28 marca
1928 r. (poz. 454).

U S T A W A

z dnia 15 lipca 1925 r.

o mierniczych przysięgłych.

Art. 1.

Tytuł i związane z nim prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego może uzyskać ten, kto odpowiada następującym warunkom:

- 1) posiada obywatelstwo polskie,
- 2) posiada odpowiednie studia,
- 3) odbył przepisana praktykę,
- 4) zdał egzamin o charakterze praktycznym,
- 5) nie jest pozbawiony praw wyborczych w myśl art. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 590).

Art. 2.

Studia, wymagane w art. 1 p. 2, udowadnia się bądź:

- a) dowodem uzyskania tytułu inżyniera mierniczego w myśl postanowień ustawy w przedmiocie tytułu inżyniera z dnia 21 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 823) bądź:
- b) świadectwem ukończenia jednej ze szkół krajowych lub zagranicznych, uznanych przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za odpowiednie i jako takie urzędowo ogłoszonych.

Art. 3.

Kandydaci, o których mowa w art. 2 w ustępie pod a), winni odbyć 2-letnią praktykę, inni kandydaci praktykę 5-letnią, przyczem jedni i drudzy winni praktykować najmniej dwa lata w kraju.

Praktyka rozpoczyna się z reguły dopiero po ukończeniu studjów i złożeniu egzaminu w odnośnym zakładzie naukowym, a odbyć ją należy pod kierunkiem mierniczego przysięgłego lub też w jednym z urzędów państwowych, które wskaże Minister Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 4.

Praktyczną znajomość zawodu udowadnia świadectwo ze złożenia egzaminu o charakterze praktycznym, który ma stwierdzić:

- a) dostateczne wyrobienie zawodowe i umiejętność samodzielnego wykonywania czynności mierniczych przysięgłych (art. 9) oraz
- b) znajomość ustaw, rozporządzeń i instrukcyj, mających związek z wykonywaniem zawodu mierniczego.

Art. 5.

Wskazany w art. 4 egzamin odbywa się przed komisją wyznaczoną przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Skarbu i Reform Rolnych po odbyciu wskazanej w art. 3 praktyki.

Skład takich komisji, ich ilość, termin i miejsce urzędowania, program oraz sposób przeprowadzenia egzaminu, jako też wysokość opłat egzaminacyjnych określi rozporządzenie Ministra Robót Publicznych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Skarbu i Reform Rolnych.

Po złożeniu egzaminu komisja wydaje kandydatowi świadectwo o kwalifikacjach na mierniczego przysięgłego. Komisji przysługuje prawo zaliczenia